

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.V.35.832/2012/6.szám

A Kúria a dr. Czvitkovics Viktória ügyvéd által képviselt felperesnek az Ivanovits Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Ivanovits Andrea ügyvéd által képviselt MVH Központi Szerve alperes ellen mezőgazdasági támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Zalaegerszegi Törvényszék 2012. szeptember 12. napján kelt 8.K.20.641/2012/9. számú ítélete ellen az alperes által 10. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Zalaegerszegi Törvényszék 8.K.20.641/2012/9. számú ítéletét - eltérő indokolással - tartja fenn hatályában.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2009. január 8-án turisztikai tevékenységek ösztönzéséhez nyújtandó támogatás iránti kérelmet adott be a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Vidékfejlesztési Támogatások Igazgatóságához, amely ennek részben helyt adott, a teljes kötelezettségvállalás összegét 24.766.370 Ft-ban, a nettó kiadásra jutó támogatási összeget pedig 19.813.096 Ft-ban állapította meg, a pontozási szintekhez tartozó kiadási tételek részletezését a támogatási határozat melléklete rögzítette.

A felperes 2011. április 26-án - beszerzési számlák csatolása mellett - kifizetés iránti kérelmet terjesztett elő.

Az elsőfokú hatóság a határozatában a kifizetési kérelemnek helyt adott és 3.292.822 Ft támogatási összeget állapított meg.

Az alperes - a 2011. november 29. napján kelt határozatban - az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Döntésének indokolása szerint a felperes öt számla elszámolását kérte és úgy nyilatkozott, hogy a kiadások tekintetében áfa visszatérítésre nem jogosult. A hatóság az alanyi adómentes számlakibocsátó esetében tért el a kérelemben megjelölt összegtől, amelyek a bizonylatok voltak, mivel ezek végösszege nem tartalmaz általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) értéket. Utalt a támogatási határozatban adott tételek tekintetében jóváhagyott nettó kiadás mértékére, valamint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap Társfinanszírozásában megvalósuló támogatások igénybe vételének általános szabályairól szóló 23/2007. (IV.17.) FVM rendelet (a továbbiakban: R) 19. § (1) és (11) bekezdésére. Az volt a jogi álláspontja, hogy a felperes részére az összesen 5.488.037 FT elszámolható költség és a támogatási határozatban megállapított támogatási mérték figyelembe vételével (60%) összesen 3.292.822 Ft megalapozottan és jogszerűen került megállapításra.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte akként, hogy az alperes a két számla tekintetében is kérelmének megfelelő kifizetésről döntsön, az R 19. § (11) bekezdés a) pontjának megsértésére hivatkozott. Álláspontja szerint az alperes jogszabálysértően járt el akkor, amikor az alanyi áfamentes számlakibocsátóktól beszerzett termékek tekintetében nem a számlák teljes értékét, hanem 80%-át tekintette bruttó összegnek. Kifejtette, hogy az alperes e tételeket csak nettó értékben számolta el, így az alanyi mentes vállalkozóktól vásárolt termékeket nem a tényleges beszerzési érték alapján vette figyelembe.

Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaposnak találta és a alperes határozatát hatályon kívül helyezte, az alperest új eljárásra kötelezte. Jogi álláspontja a következő volt:

Mivel a felperes előzetesen felszámított áfalevonásra nem jogosult adóalany, ezért a támogatási összeg számításának alapját az R 19.§ (11) bekezdés a) pontja értelmében a bruttó elszámolható kiadás képezi. A bruttó elszámolható kiadás a számla végösszegét jelenti, amely áfaköteles vállalkozó által kibocsátott számla esetén az áfával növelt összeg, alanyi adómentes vállalkozó bizonylata kapcsán pedig az áfaösszeget nem tartalmazó számla végösszege. Ha a támogatott személy alanyi adómentes vállalkozótól szerez be eszközöket és az elszámolni kívánt számla összege nem haladja meg a támogatási határozatban elismert teljes kifizethető (bruttó) összeget, akkor nincs helye az alanyi mentes értékesítő által kiállított áfát nem tartalmazó számla összeg áfa mértékével való

csökkentésének. Az új eljárásban az alperesnek vizsgálnia kell, hogy a két érintett számla alapjául szolgáló tételek nem haladják-e meg a támogatási határozatban szereplő teljes összeget, illetve annak rájuk eső részét, és amennyiben nem, akkor az R 19. § (11) bekezdés a) pontjának megfelelően a kifizetési kérelem elbírálása során a számlák teljes összegét kell alapul venni a kifizetési kérelemről való döntéshozatalkor.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet határon kívül helyezését, a felperes keresetének elutasítását kérte. Érvelése szerint a támogatás számítása során az R 19. § (11) bekezdés a) pontja az irányadó, mivel a felperes nem jogosult áfa visszatérítésre, és ennek megfelelően került sor a támogatást megadó döntés meghozatalára oly módon, hogy a kötelezettségvállalás teljes összege a jóváhagyott nettó kiadások bruttó értékén alapul. A perben vitatott két számlának nem volt áfatartalma, az áfa-visszaigénylésre való jogosultság vagy annak hiánya a beruházás költség mértékét nem befolyásolja, mivel ugyanazon körülmények és tényállás fennállása mellett a két személyi körbe tartozó ügyfeleknek egyenlő elbánásban kell részesülniük. A bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy amennyiben a fel sem merült áfa a támogatás alapját képezné, akkor a felperes más támogatandó ügyféllel szemben indokolatlanul előnyösebb elbírálásban részesülne. Álláspontja szerint helyesen értelmezte az R 19. § (11) és (2) bekezdéseit. A perrel érintett számlák végösszege nettó költség. Az egyes tételek elszámolható költsége nettó értékben a támogatási döntés egyes tételekre vonatkozóan rögzített jóváhagyott nettó kiadását nem lépheti túl, a támogatás összegét pedig e szabályoknak megfelelően határozta meg.

A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Érvelése szerint az alperes által alkalmazott számítás indokolatlanul hátrányosabb helyzetbe hozza. Ha ugyanis a terméket ugyanezen összegért áfakörbe tartozó vállalkozóktól szerezte volna be, akkor az alperes ugyanezen összeget bruttó értéknek (nettó érték + áfa) tekintette volna és a teljes bruttó összegre jutó támogatási összeget hagyta volna jóvá. Hangsúlyozta, hogy az alanyi mentes számla végösszege álláspontja szerint a bruttó elszámolható kiadás. Az érintett tételek vonatkozásában a támogatási határozatban jóváhagyott bruttó kiadás mértékét a hivatkozott számlák végösszege nem haladja meg.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem kizárólag a jogerős ítélet indokolása tekintetében alapos, az alábbiak szerint:

A felek által sem vitatottan a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) szabályait, így a 72. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket, jelen ügyben is irányadónak kell tekinteni, az alperes ennek maradéktalan alkalmazását nem mellőzhette volna a határozathozatal során. A Ket. 72. § (1) bekezdésének e) pontja az indokolás tartalmi elemeit kogens (kötelezően alkalmazandó) szabályként rögzíti. A Ket. 72. § (1) bekezdésének e) pontjának ea) és ef) alpontjai szerint a határozatnak tartalmaznia kell tényállást és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokat, valamint azokat a jogszabályhelyeket, amelyek alapján a hatóság a határozatot hozta. Ennek a szabályozásnak nem felel meg az olyan határozat, amely nem tartalmazza egyértelműen, felismerhetően, kívül állók számára is követhetően, hogy az érdemi döntés milyen adatokon, számításokon, előzményi iratokon, ténybeli és jogkövetkeztetéseken alapul. Nem tekinthető az indokolási kötelezettség teljesítésének, ha a hatóság - elutasítva az ügyfél kérelmét - csupán megjelöli az általa megítélt támogatási összeget, nevesíti az álláspontja szerint alkalmazandó jogszabályhelyeket, mivel ilyen esetben az ügyfél és a bíróság sem tud érdemi értékelést illetve felülvizsgálatot kérni vagy végezni, a bírói felülvizsgálat ugyanis kizárólag azokra a tényekre, bizonyítékokra és jogi álláspontra terjedhet ki, amelyeket a határozat tartalmaz.

Jelen ügyben az alperes határozata sem tételesen, sem összevontan nem tartalmazza, hogy a R. 19.§ (11) bekezdésének a) pontja szerinti kifizetést kérő esetén a kifizetési kérelem tekintetében a támogatási összeg számításának alapját képező bruttó elszámolható kiadás mit jelent, s ez az egyes tételeknél mekkora összegű, és azt sem, hogy a tételekre vonatkozóan a kiállított számlákba foglalt összegekkel pontosan hogyan számolt, ezért nem felel meg a Ket. 72. § (1) bekezdés e) pontjában és az általa felhívott jogszabályhelyekben foglaltaknak.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy az alperes keresettel támadott határozata az indokolás alapvető, lényeges, előzőekben ismertetett hiányosságai folytán nem alkalmas érdemi felülbírálatra, ez az ügy érdemi eldöntésére is kiható lényeges, bírósági eljárásban nem orvosolható, hatályon kívül helyezésére alapot adó eljárási jogszabálysértésnek minősül, emiatt az ügyben - a tényállás tisztázása, maradéktalan feltárása hiányában és az indokokolási kötelezettség nem teljesítése miatt - ténybeli és jogkövetkeztetések sem vonhatók le, a felek közötti jogvita véglegesen nem dönthető el.

Az első fokú bíróság tehát jogszerűen járt el akkor, amikor a keresettel támadott határozatot hatályon kívül helyezte és az

alperest új eljárásra kötelezte. Mindezek miatt a Kúria - a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján - a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az új eljárásra azonban az első fokú bíróság által adott iránymutatás helyett a Kúria az ítéletében kifejtettek figyelembe vételét írja elő. Az alperesnek tehát az új eljárás eredményeként érdemi döntését a rendelkezésre álló adatok alapján úgy kell meghoznia, hogy az teljes körűen megfeleljen a jogvita eldöntésére irányadó anyagi és eljárásjogi szabályoknak, tehát ez utóbbi körben a Ket. 72. § (1) bekezdésének e) pontjának is. A vitatott alanyi adómentes számlák vonatkozásában részletesen ismertetnie kell az adatokat, le kell vezetnie, hogy az egyes tételek vonatkozásában a jóváhagyott nettó kiadás alapulvételével a R. 19.§ (11) bekezdésének a) pontja szerinti kifizetést kérő bruttó elszámolható kiadása mit jelent, az elszámolásra benyújtott áfa mentes számlák szerinti összegekkel miként számolt, mennyiben és hogyan értékelte a támogatási határozatba foglaltakat, miért nem fogadta el a felperesi érvelést.

A perköltségre vonatkozó ítéleti rendelkezés a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdésében foglaltakon alapul.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről a Kúria az alperes személyes illetékmentességére figyelemmel a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 14.§-a alapján rendelkezett.

Az ítélet ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2013. november 28.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk.előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk.bíró